

Sunday Service (02 August 2026)

Glory to God; Father, Son and Holy Spirit:
as in the beginning, so now, and for ever. Amen.

O God, giver of life and health,
whose Son Jesus Christ has called us
to hunger and thirst for justice:
refresh us with your grace,
that we may not be weary in well-doing,
for the sake of him who meets all our needs,
Jesus Christ our Saviour;
who lives and reigns with you and the Holy Spirit,
one God, now and for ever. **Amen.**

Matthew 14:13-21

Now when Jesus heard this, he withdrew from there in a boat to a deserted place by himself. But when the crowds heard it, they followed him on foot from the towns. When he went ashore, he saw a great crowd; and he had compassion for them and cured their sick. When it was evening, the disciples came to him and said, "This is a deserted place, and the hour is now late; send the crowds away so that they may go into the villages and buy food for themselves." Jesus said to them, "They need not go away; you give them something to eat." They replied, "We have nothing here but five loaves and two fish." And he said, "Bring them here to me." Then he ordered the crowds to sit down on the grass. Taking the five loaves and the two fish, he looked up to heaven, and blessed and broke the loaves, and gave them to the disciples, and the disciples gave them to the crowds. And all ate and were filled; and they took up what was left over of the broken pieces, twelve baskets full. And those who ate were about five thousand men, besides women and children.

In this passage, Jesus feeds over five thousand people with only five loaves and two fish. What begins as a moment of personal sorrow becomes a moment of powerful compassion. Jesus had just received news of the death of John the Baptist. He withdrew to a quiet place, likely to grieve and rest. But when the crowd followed him, Jesus chose compassion over comfort.

For those who live and work at sea, this story speaks directly to your lives. You understand hunger, isolation, and the feeling of being far from home. Like the crowd, you come with needs. And like Jesus, you are often asked to give more than you feel you have. Jesus sees the crowd and has compassion. That is where the miracle begins. He does not send them away. He tells the disciples, "You give them something to eat." They respond with what little they have. Five loaves. Two fish. In human terms, it is not enough. But in the hands of Jesus, it becomes more than enough.

Jesus takes what is offered, blesses it, breaks it, and gives it to the people. Not only are they fed, but there are twelve baskets left over. That is the abundance of God. And that is the message for us. God does not wait until we have much. He begins with what we offer now. Even the little you have — your time, your energy, your prayers, your kindness — can become more than enough when given in faith.

This passage is not only about physical hunger. It is about spiritual hunger too. Many seafarers feel spiritually hungry. Days at sea can be long and lonely. Worship is not always easy. Fellowship is limited. You may feel like you only have crumbs of faith left.

But give those to Jesus. Let him bless what you bring. Let him multiply it in your heart and in the hearts of those around you.

Notice also what Jesus does not do. He does not perform the miracle alone. He involves the disciples. He tells them to bring the food. He gives the bread to them, and they give it to the people. That is how ministry works. Jesus is the source, but he works through us. You, too, are called to serve others on board. Your smile, your listening ear, your helping hand may be the miracle someone else needs. There is a beautiful truth hidden in the story. The miracle does not just feed the crowd. It forms a community. Strangers sit down together. They eat together. They are satisfied together. That is what happens when we allow Jesus to take what we have and use it for his kingdom.

To divide the bread is not just to multiply it. It is to change its nature. It becomes a gift. It becomes communion. In the same way, Jesus takes us, our lives, our work, our faith, and transforms them. He reveals the value within us. He calls us not just to be filled but to be broken and shared for the good of others. Dear friends at sea, you are not forgotten. Jesus sees you. He has compassion on you. And he is still at work, blessing and breaking and feeding the world through you.

**I believe in God, the Father almighty,
creator of heaven and earth.**

**I believe in Jesus Christ, God's only Son, our Lord,
who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary,
suffered under Pontius Pilate, was crucified, died, and was buried;
he descended to the dead.
on the third day he rose from the dead; he ascended into heaven,
and is seated at the right hand of the Father;
from there he will come to judge the living and the dead.**

**I believe in the Holy Spirit, the holy catholic Church, the communion of saints,
the forgiveness of sins, the resurrection of the body,
and the life everlasting. Amen.**

(Seafarer's Prayer)

Loving Lord Jesus, thank you for being the Bread of Life for us even when we feel far away at sea. Just as you had compassion on the crowds, we trust that you see us, care for us, and walk with us across every ocean. Bless the work of our hands. Use our small gifts to bring hope and kindness to others on board. Feed our hearts with your peace and give us the strength to serve with joy. Watch over our families at home and keep them in your love. May we always find our true satisfaction in you, knowing that in your hands, nothing is wasted and all things are made whole. In your holy name we pray, **Amen.**

**Our Father in heaven,
hallowed be your name,
your kingdom come,
your will be done, on earth as in heaven.**

Give us today our daily bread.

Forgive us our sins as we forgive those who sin against us.

Save us from the time of trial and deliver us from evil.

**For the kingdom, the power, and the glory are yours
now and for ever. Amen.**

The Grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Spirit, be with us all evermore. **Amen.**

Tagalog Sunday Service (2 August 2026)

Luwalhati sa Diyos, Ama, Anak, at Banal na Espiritu:
Noon, ngayon, at magpakailanman. Amen.

O Diyos, Tagapagkaloob ng buhay at kalusugan,
na ang iyong Anak na si Jesu-Cristo ay tumawag
sa amin upang magutom at mauhaw sa
katarungan:

sariwain Mo kami sa pamamagitan ng Iyong
biyaya, upang hindi kami mapagod sa paggawa
ng mabuti. Alang-alang kay Jesu-Cristo, aming
Tagapagligtas, na siyang tumutugon sa lahat ng
aming pangangailangan; na nabubuhay at
naghahari kasama Mo at ng Espiritu Santo,
iisang Diyos, ngayon at magpakailanman. **Amen.**

Matthew 14:13-21

13. Nang marinig nga ito ni Jesus, ay lumigpit sila mula roon, sa isang daong na nasa isang dakong ilang na bukod: at nang mabalitaan ito ng mga karamihan, ay nangaglakad sila na sumunod sa kaniya mula sa mga bayan.

14 At siya'y lumabas, at nakita ang isang malaking karamihan, at nahabag siya sa kanila, at pinagaling niya ang sa kanila'y mga may sakit.

15. At nang nagtatakip silim na, ay nagsilapit sa kaniya ang kaniyang mga alagad, na nangagsasabi, Ilang ang dakong ito, at lampas na sa panahon; paalisin mo na ang mga karamihan, upang sila'y magsiparoon sa mga nayon, at sila'y mangakabili ng kanilang makakain.

16. Datapuwa't sinabi sa kanila ni Jesus, Hindi kailangang sila'y magsialis; bigyan ninyo sila ng makakain.

17. At sinasabi nila sa kaniya, Wala tayo rito kundi limang tinapay at dalawang isda.

18. At sinabi niya, Dalhin ninyo rito sa akin.

19. At ipinagutos niya sa mga karamihan na sila'y magsiupo sa damuhan; at kinuha niya ang limang tinapay at ang dalawang isda, at pagtingala sa langit, ay kaniyang pinagpala, at pinagputolputol at ibinigay ang mga tinapay sa mga alagad, at ibinigay naman ng mga alagad sa mga karamihan.

20. At nagsikain silang lahat, at nangabusog: at kanilang pinulot ang lumabis na pinagputolputol, na labingdalawang bakol na puno.

21. At ang mga nagsikain ay may limang libong lalake, bukod pa ang mga babae at ang mga bata.

Sa talatang ito, pinakain ni Jesus ang mahigit limang libong tao gamit lamang ang limang tinapay at dalawang isda. Ang nagsimula bilang sandali ng personal na pagdadalamhati ay naging sandali ng dakilang habag. Katatanggap lamang ni Jesus ng balita tungkol sa pagkamatay ni Juan Bautista. Siya ay umurong sa isang tahimik na lugar, marahil upang magluksa at magpahinga. Ngunit nang sumunod sa kanya ang napakaraming tao, pinili ni Jesus ang habag kaysa sa sariling kaginhawahan.

Para sa mga nakatira at nagtatrabaho sa dagat, ang kuwentong ito ay direktang tumutukoy sa inyong buhay. Nauunawaan ninyo ang gutom, pag-iisa, at ang pakiramdam ng pagiging malayo sa tahanan. Tulad ng karamihan, dumarating kayo na may dalang mga pangangailangan. At tulad ni Hesus, madalas kayong hinihilingang magbigay ng higit pa sa inaakala ninyong mayroon kayo. Nakita ni Hesus ang karamihan

at nahabag siya. Doon nagsisimula ang himala. Hindi Niya sila pinaalis. Sinabi Niya sa mga disipulo, "Bigyan ninyo sila ng makakain." Tumugon sila sa kaunting mayroon sila. Limang tinapay. Dalawang isda. Sa pananaw ng tao, hindi ito sapat. Ngunit sa mga kamay ni Hesus, ito ay nagiging higit pa sa sapat.

Kinukuha ni Hesus ang inialay, binasbasan ito, pinagpira-piraso, at ibinigay sa mga tao. Hindi lamang sila pinakain, kundi may labindalawang basket pa na natira. Iyan ang kasaganaan ng Diyos. At iyan ang mensahe para sa atin. Hindi naghihintay ang Diyos hanggang sa magkaroon tayo ng marami. Nagsisimula Siya sa kung ano ang ating iniaalay ngayon. Kahit ang kakaunting mayroon ka – ang iyong oras, ang iyong lakas, ang iyong mga panalangin, ang iyong kabaitan – maaari itong maging higit pa sa sapat kapag ibinigay nang may pananampalataya.

Ang talatang ito ay hindi lamang tungkol sa pisikal na kagutuman. Ito ay tungkol din sa espirituwal na kagutuman. Maraming mga marino ang nakakaramdam ng espirituwal na gutom. Ang mga araw sa dagat ay maaaring mahaba at malungkot. Ang pagsamba ay hindi laging madali. Limitado ang pakikisama. Maaaring pakiramdam mo ay mga mumo na lang ng pananampalataya ang natitira sa iyo. Ngunit ibigay ang mga iyon kay Hesus. Hayaang pagpalain niya ang iyong dinadala. Hayaang paramihin niya ito sa iyong puso at sa puso ng mga nakapaligid sa iyo.

Pansinin din kung ano ang hindi ginagawa ni Hesus. Hindi Niya ginagawa ang himala nang mag-isa. Isinama Niya ang mga disipulo. Sinabihan Niya silang magdala ng pagkain. Ibinigay Niya sa kanila ang tinapay, at ibinibigay nila ito sa mga tao. Ganoon gumagana ang ministeryo. Si Hesus ang pinagmumulan, ngunit gumagawa Siya sa pamamagitan natin. Ikaw rin ay tinawag upang maglingkod sa iba na nakasakay sa barko. Ang iyong ngiti, ang iyong pakikinig, ang iyong tulong ay maaaring ang himala na kailangan ng iba. Mayroong isang magandang katotohanan na nakatago sa kuwento. Ang himala ay hindi lamang nagpapakain sa karamihan. Ito ay bumubuo ng isang komunidad. Ang mga estranghero ay magkakasamang nakaupo. Sila ay magkakasamang kumakain. Sila ay magkakasamang nasisiyahan. Iyan ang nangyayari kapag hinayaan natin si Hesus na kunin ang mayroon tayo at gamitin ito para sa kanyang kaharian.

Ang paghahati-hati ng tinapay ay hindi lamang pagpaparami nito. Ito ay pagbabago ng kalikasan nito. Ito ay nagiging isang regalo. Ito ay nagiging komunyong. Sa parehong paraan, kinukuha tayo ni Hesus, ang ating buhay, ang ating gawain, ang ating pananampalataya, at binabago ang mga ito. Inihahayag Niya ang halaga sa loob natin. Tinatawag Niya tayo hindi lamang upang mabusog kundi upang mabasag at maibahagi para sa ikabubuti ng iba. Mga minamahal na kaibigan sa dagat, hindi kayo nalilimutan. Nakikita kayo ni Hesus. Nahahabag Siya sa inyo. At patuloy pa rin Siyang gumagawa, pinagpapala at binabasag at pinapakain ang mundo sa pamamagitan ninyo.

**Sumasampalataya ako sa Diyos, Amang makapangyarihan sa lahat,
lumikha ng langit at lupa.**

Sumasampalataya ako kay Hesukristo, ang bugtong na Anak ng Diyos, ating Panginoon,

**na ipinaglihi sa pamamagitan ng Espiritu Santo, ipinanganak ng
birheng Maria, nagdusa sa ilalim ni Poncio Pilato, ipinako sa krus,
namatay, at inilibing; bumaba siya sa patay.**

**sa ikatlong araw ay nabuhay siya mula sa mga patay; umakyat siya sa langit,
at nakaupo sa kanan ng Ama; mula roon ay darating siya upang
hatulan ang mga buhay at ang mga patay.**

Sumasampalataya ako sa Espiritu Santo, sa banal na Simbahang Katoliko, sa pakikipag-isa ng mga banal, sa kapatawaran ng mga kasalanan, sa muling pagkabuhay ng katawan, at sa buhay na walang hanggan. Amen.

(Panalangin ng Marino)

Mapagmahal na Panginoong Hesus, salamat sa pagiging Tinapay ng Buhay para sa amin kahit na pakiramdam namin ay malayo kami sa dagat. Kung paanong nahabag ka sa karamihan, nagtitiwala kami na nakikita mo kami, inaalagaan mo kami, at kasama mo kaming lumalakad sa bawat karagatan. Pagpalain mo ang gawa ng aming mga kamay. Gamitin mo ang aming maliliit na kaloob upang magdala ng pag-asa at kabaitan sa iba na nakasakay sa barko. Pakainin mo ang aming mga puso ng iyong kapayapaan at bigyan mo kami ng lakas upang maglingkod nang may kagalakan. Bantayan mo ang aming mga pamilya sa tahanan at panatilihin sila sa iyong pagmamahal. Nawa'y lagi naming matagpuan ang aming tunay na kasiyahan sa iyo, nalalaman na sa iyong mga kamay, walang nasasayang at lahat ng bagay ay nabubuo. Sa iyong banal na pangalan kami ay nananalangin, **Amen.**

**Ama namin, na nasa langit,
sambahin nawa ang pangalan Mo.
Dumating nawa ang kaharian Mo.
Masunod nawa ang kalooban Mo, dito sa lupa gaya sa langit.**

**Bigyan Mo kami ngayon ng aming kakanin sa araw-araw.
Patawarin Mo kami sa aming mga kasalanan,
gaya ng pagpapatawad namin sa mga nagkakasala sa amin. At huwag Mo kaming ipahintulot sa tukso, kundi iligtas Mo kami sa kasamaan.**

**Sapagkat sa Iyo ang kaharian, ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian,
magpakailanman. Amen.**

Ang biyaya ng Panginoong Jesu-Cristo, ang pag-ibig ng Diyos, at ang pakikipagkaisa ng Espiritu Santo ay sumaatin nawa lahat magpakailanman. **Amen.**